

ת"פ 3843/02/19 - מדינת ישראל נגד אילן ענתר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 3843-02-19 מדינת ישראל נ' ענתר

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד מאיה הבר ועו"ד קורל בר
נגד
הנאשם אילן ענתר
ע"י עו"ד זהר משה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בתקיפת המתלון בתיק זה. לפי כתב האישום המתוקן שבו הודה, בתאריך 16.6.2018 שהה הנאשם בחוף הסלע בבת ים יחד עם מכרה שלו ועם המתלון. בין הנאשם למכרה ניצת ויכוח. המתלון ביקש מהנאשם שיחדל לפנות אל המכרה באופן לא מכבד. בתגובה, הפה הנאשם בפניו של המתלון באמצעות ידו (בעודו מחזיק כוס משקה מזכוכית בידיו).
2. במעשהו פגע הנאשם בזכותו של המתלון לבטחון אישי. הפגיעה הייתה קלה יחסית.
3. מתחם העונש ההולם למעשה שבו הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי לתקופת מאסר קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות.
4. לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות שמתוכן שתיים בעבירות אלימות. בגין הרשעתו האחרונה מ-14.4.2016 הוטל עליו בין היתר עונש של חמישה חודשי מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות או איומים. תנאי זה היה בתוקף בעת שביצע הנאשם את העבירה בתיק שבפניי.
5. הודאתו של הנאשם באה כחלק מהסדר טיעון שבמסגרתו תוקן כתב האישום, והצדדים הסכימו שיופנה לשירות המבחן שיחווה דעתו על האפשרות להאריך את תקופת התנאי במקום להפעילו. לנוכח הסכמה זו של הצדדים, הפניתי את הנאשם לשירות המבחן.
6. בתסקיר שירות המבחן מיום 7.11.2021 מתואר בהרחבה הרקע המשפחתי, החברתי והרגשי המורכב שבו גדל הנאשם, אשר הובילו לנהל בבגרותו אורח חיים בלתי יציב ולפתח דפוסים התמכרותיים. מדובר בנסיבות חיים קשות ביותר שמטעמי צנעת הפרט לא אפרטן כאן. לפי התסקיר, הנאשם הפגין מגיל צעיר קשיים תפקודיים וחברתיים שבאו לידי ביטוי, בין היתר, באימפולסיביות, בקשיי משמעת, במעבר בין מסגרות חינוך ובהשלמת 8 שנות לימוד

בלבד. כהמשך לכך הנאשם לא השלים את שירותו הצבאי שממנו אף ניסה להתחמק. בגיל צעיר החל הנאשם לצרוך חשיש ו"להתערות בחברה שולית", ובהמשך עבר להשתמש בהירואין ובקוקאין. לדברי הנאשם, בגיל 33 ניסה לפגוע בעצמו על ידי נטילת כדורים פסיכיאטריים ואושפז. לאורך השנים השתתף הנאשם מספר פעמים בתוכניות גמילה מסמים, ואף שימש תקופה מסוימת כמדריך במסגרת של גמילה מסמים. במשך כשבע שנים התמיד הנאשם באורח חיים נקי מסמים ועבד בתחום התחזוקה. בשנת 2001 לערך שב הנאשם לנהל אורח חיים בלתי יציב הכולל צריכת סמים ואלכוהול, תעסוקה לא מסודרת, וצבירת חובות לגורמים עברייניים. באפריל 2021 נפגע הנאשם בתאונת דרכים, ועקב כך הוא סובל מכאבים ומטופל בתרופות.

7. הנאשם הופנה על ידי שירות המבחן לשלוש בדיקות שתן לגילוי סם בין החודשים יוני ואוקטובר 2021. הבדיקה הראשונה לא בוצעה בשל אי התייצבותו של הנאשם, ובשתי הבדיקות האחרות התקבלה תוצאה חיובית שהצביעה על שימוש בקנאביס.
8. לפי התסקיר, הנאשם מכיר באופן חלקי באחריותו לעבירה שבה הורשע בתיק זה. הנאשם התקשה לפי התסקיר להכיר בנזק שגרם למתלונן ולהביע אמפתיה כלפיו. שירות המבחן התרשם גם כי לנאשם נטייה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים וכי הוא אינו מכיר בחומרת מעשיו ובדפוסי התנהגותו התוקפניים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מעוניין לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, וציין שהנאשם הפגין מוטיבציה נמוכה לעשות שינוי מהותי בחייו. כך למשל הנאשם לא ראה בעייתיות בשימוש היומיומי שלו בקנאביס והוא אינו מתכוון לחדול מכך. לפי האמור בתסקיר הנאשם גם לא היה מעוניין בקבלת טיפול ששירות המבחן סבר שדרוש לו. קצינת המבחן מעריכה שקיים סיכון ברמה גבוהה שהנאשם יבצע עבירת אלימות בעתיד ושאלימות זו צפויה להיות בדרגת חומרה גבוהה.
9. לנוכח האמור לעיל, שירות המבחן אינו ממליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן, וכן אין הוא ממליץ על הארכת תקופת התנאי של המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.
10. לנוכח עברו הפלילי של הנאשם והאמור בתסקיר סברה התובעת כי יש מקום להפעיל את המאסר המותנה, להטיל על הנאשם עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל שירוצה בחופף, ולצדו עונש של מאסר על תנאי. כמו כן יש מקום לדעת התובעת לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי משמעותי למתלונן.
11. בטיעוניו לעונש התייחס הסניגור לחיסכון בזמן שיפוטי עקב הודאת הנאשם, שחסכה גם את עדותו של המתלונן, ושיש בה גם משום נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו. הסניגור התייחס בהרחבה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, ולעובדה שבעבר השתתף בתוכניות לגמילה מסמים, והציע לנסות לשלב את הנאשם בתוכנית טיפול פרטית (כהצעה תיאורטית ולא קונקרטית). הסניגור ציין שהעבירה בתיק שבפני נעברה על ידי הנאשם בשליש האחרון של תקופת התנאי מהתיק הקודם. לבסוף מחה הסניגור על אורכו של המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בתיק הקודם. בשורה התחתונה עמד הסניגור על בקשתו שתקופת התנאי תוארך והמאסר על תנאי לא יופעל.
12. כידוע, על פי הוראות חוק העונשין הכלל הוא שכאשר בית המשפט מרשיע נאשם בביצוע עבירה נוספת שנעברה בתקופת התנאי עליו להורות על הפעלת התנאי, אלא אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעיל את התנאי (ראו סעיפים 55 ו-56 לחוק).

13. תסקיר שירות המבחן שבו הערכה שהסיכון להישנות אלימות מצדו של הנאשם הוא גבוה וגם חומרת האלימות צפויה להיות רבה, היעדר רצון של הנאשם להשתתף בטיפול שהוצע לו על ידי שירות המבחן והיעדר המלצה של שירות המבחן להאריך את תקופת התנאי, כל אלה אינם תומכים בהארכת תקופת התנאי, שהיא כאמור בגדר חריג לכלל.

14. אכן, משך המאסר המותנה שנקבע בתיק הקודם הוא ארוך, ויתכן שכפי שטען הסניגור אילו הוא עצמו היה מייצג את הנאשם באותו תיק הוא היה מערער עליו, אך העובדה היא שערעור כזה לא הוגש. העובדה שמשך המאסר המותנה הוא ארוך יחסית תבוא לידי ביטוי בכך שעונש המאסר בפועל שאטיל על הנאשם בתיק שבפני ירוצה כולו בחופף לתנאי המופעל.

15. לנוכח עברו הפלילי של הנאשם ראוי למקם את עונשו בשליש המרכזי של מתחם העונש ההולם.

16. לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל את עונש המאסר המותנה בן החמישה חודשים מתיק ת"פ 53229-06-14 בחופף לעונש בתיק שבפני, כך שבסך הכל יהיה על הנאשם לרצות עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 13.4.2022 בשעה 8:00 במפקדת עבודות השירות שליד כלא רמלה.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירת אלימות.

17. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן, עד תביעה 6 ברשימת עדי התביעה, בסכום של 500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד 15.3.2022. התביעה תעדכן את המתלונן על פסיקת הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 17 בינואר 2022, בנוכחות הצדדים.